

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **N. E.**
bytem H. n. 166/10, Z.
zastoupen JUDr. Janem Juračkou, advokátem
sídlem Tovární 881/7, Znojmo

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 53082-2/2018-900000-311 ze dne 2.10.2018

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. 53082-2/2018-900000-311 ze dne 2.10.2018, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj č.j. 88835-6/2018-530000-12 ze dne 22.8.2018, podle něhož žalobce jako poplatník ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění účinném do 28.2.2018 (dále jen „zákon o evidenci tržeb“), dne 25.1.2018 v 16:12 hod. v místě provozovny s identifikačním číslem x na adrese K. 387/4, Z., v rozporu s § 18 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb nezaslal datovou zprávou údaje o evidované tržbě na základě kontrolního nákupu provedeného úředními osobami celního úřadu, čímž se dopustil přestupku podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb. Žalobce současně uvedeným jednáním v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb při uskutečnění evidované tržby nevystavil účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plynula, čímž se dopustil přestupku podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb. Za spáchání uvedených přestupků byl žalobci v souladu s § 41 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v souvislosti s § 29 odst. 2 zákona o evidenci tržeb uložen úhrnný trest pokuty ve výši 17 000 Kč. Současně byla žalobci prvostupňovým rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že svým jednáním nenaplnil skutkovou podstatu přestupku, resp. jeho materiální stránku, neboť jednání spočívalo v ojedinělém výjimečném porušení povinností podle zákona o evidenci tržeb, týkalo se drobného prodeje zboží s prodejní cenou 125 Kč a bylo důsledkem opomenutí zaměstnance žalobce zapříčiněného nedostatkem času.
3. Dále žalobce v žalobě brojí proti uložené sankci, která je dle jeho názoru příliš přísná, nepřiměřená a s ohledem na skutečnost, že žalobce je drobným podnikatelem, i likvidační. Žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán se tak měl spokojit s pouhým projednáním věci se žalobcem, případně se stanovením symbolické pokuty, která by dosahovala maximálně desetinásobku ceny prodaného jídla.
4. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobce uplatnil v žalobě obdobné námitky jako v odvolání. Podle žalovaného proběhlo řízení i právní posouzení věci v souladu s právními předpisy; uložená sankce byla podrobně odůvodněna.
6. Žalovaný tedy se žalobou nesouhlasí a navrhuje ji jako nedůvodnou zamítnout. I žalovaný na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 18 odst. 1 písm. zákona o evidenci tržeb je poplatník povinen nejpozději při uskutečnění evidované tržby a) zaslat datovou zprávou údaje o této evidované tržbě správci daně a b) vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne.
10. Podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako osoba, která eviduje tržby, poruší povinnost zaslat datovou zprávou údaje o evidované tržbě správci daně.
11. Podle § 29 odst. 1 písm. b) o evidenci tržeb se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako osoba, která eviduje tržby, poruší povinnost vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne.
12. Podle § 29 odst. 2 zákona o evidenci tržeb za přestupek lze uložit pokutu do a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo d), b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b) tohoto ustanovení.
13. Podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
14. Žalobci je v posuzované věci kladeno za vinu spáchání přestupku podle § 29 odst. 1 písm. a) a b) zákona o evidenci tržeb. Spornou není otázka, zda žalobce naplnil formální stránku přestupku, nýbrž otázka naplnění stránky materiální, tj. míry společenské škodlivosti protiprávního jednání žalobce – nezaslání datovou zprávou údajů o evidované tržbě a nevystavení účtenky za kontrolní nákup v hodnotě 125 Kč (2x Döner kebab a 1x točená limonáda).
15. Žalovaný k této námitce v odůvodnění napadeného rozhodnutí přiléhavě odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 34/2012-28 ze dne 9.8.2012 a č.j. 5 As

104/2008-45 ze dne 14.12.2009, podle nichž jsou-li naplněny formální znaky přestupku, lze předpokládat naplnění určité míry společenské škodlivosti (tedy naplnění znaku materiální stránky), ledaže by byly zjištěny okolnosti neběžné a zároveň významné, jež by materiální znak přestupku vylučovaly. Takové okolnosti však ze skutkových zjištění v dané věci neplynou. Žalobci přitom nelze přisvědčit v tom, že výše nezaevidované tržby může být důvodem pro vyslovení závěru o absenci naplnění materiální stránky přestupku. Vzhledem k tomu, že ke zjištění spáchání přestupku podle § 29 odst. 1 písm. a), příp. b) zákona o evidenci tržeb dochází v zásadě pouze na základě tzv. kontrolních nákupů, tak výše nezaevidované částky v takovém případě nemůže vůbec hrát roli při posuzování naplnění materiální stránky přestupku či stanovení výše sankce. Kontrolováno totiž je toliko plnění evidenční povinnosti bez ohledu na hodnotu nezaevidované tržby; jiný výklad by fakticky připouštěl libovůli na straně kontrolních orgánů, neboť v případě, že by se výše uložené sankce odvíjela mimo jiné od hodnoty kontrolního nákupu, bylo by zcela na kontrolujících osobách, zda vykonají kontrolní nákup v hodnotě desítek či tisíců korun a současně by takový výklad značně znevýhodňoval ty podnikatele, kteří obchodují s „dražším“ sortimentem. Nutno mít také na zřeteli, že cílem elektronické evidence tržeb je účinný výběr daní a narovnání podnikatelského prostředí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12.12.2017, sp.zn. Pl. ÚS 26/16). Chráněna je tedy funkčnost celého hospodářského systému, nikoli jen fiskální zájem státu na vybrání daně v určité výši – tedy zaevidování konkrétního (kontrolního) nákupu.

16. Význam tohoto komplexního zákonem chráněného zájmu odráží i skutečnost, že za spáchání přestupku podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč; jedná se přitom o nejvyšší možnou pokutu, kterou lze uložit za přestupek dle zákona o evidenci tržeb. Z toho lze dovodit úmysl zákonodárce důsledně chránit společnost před uvedeným jednáním, resp. hrozbou citelných pokut předcházet porušování uvedených norem. Zdejší soud tak v posuzované věci žalobcem namítané nenaplnění materiální stránky přestupku neshledal.
17. V souvislosti s námitkou nenaplnění materiální stránky přestupku žalobce uvedl i okruh dalších námitek – umístění informačního oznámení v souladu s § 25 odst. 1 a 2 zákona o evidenci tržeb v provozovně, opomenutí zaměstnance v důsledku pracovního vytížení (zaměstnanec vařil) či skutečnost, že se jedná o první zjištěné porušení povinností vyplývajících ze zákona o evidenci tržeb – ty však nemohou mít na výše vyslovené závěry vliv; pro jejich zohlednění je prostor při stanovení výše uložené sankce.
18. Žalobce také uvádí, že jeho zaměstnanec účtenku následně vystavil. Toto tvrzení se sice zakládá na pravdě, avšak, jak vyplývá ze správního spisu, k vystavení účtenky došlo až k výzvě kontrolujících pracovníků s časem přijetí tržby v 16:29 hod., tedy až po provedení kontrolního nákupu (ten proběhl v 16:12 hod.) a po zahájení kontroly. Žalobce uvedené skutečnosti přitom nikterak nevyvrací; nejedná se tak o okolnost, která by mohla být při posuzování přestupku jakkoli zohledněna.
19. Žalobce dále namítá, že při výslechu jeho zaměstnance nebyl tlumočník a že výslech určitě nemohl proběhnout tak, jak je popsán v protokolu, neboť jeho zaměstnanec neovládá český jazyk natolik dobře, aby odpovídal v celých větách. Žalobce však neuvádí, jak podle

jeho názoru výslech probíhal, ani co jeho zaměstnanec při výslechu sdělil, případně sdělit chtěl, ani jak by se to mohlo projevit ve vztahu k napadenému rozhodnutí (v otázce spáchání přestupku). Navíc žalovaný popírá, že by zaměstnanec žalobce neuměl česky. Za této situace zdejší soud nepotřebuje postavit na jisto, jaká je jazyková vybavenost žalobcova zaměstnanec, neboť ani samotný žalobce neuvádí, jak se neúčast tlumočnicka u výslechu jeho zaměstnance mohla projevit v zákonnosti napadeného rozhodnutí.

20. Žalobce dále brojí proti výši uložené pokuty, kterou považuje za přísnou, nepřiměřenou a likvidační.
21. Nelze přehlédnout, že žalobce nenavrhuje upuštění od pokuty či její snížení podle § 78 odst. 2 s.ř.s. Zdejší soud tak přistoupil k posouzení přiměřenosti uložené pokuty v souladu s § 78 odst. 1 s.ř.s. prizmatem zákonnosti. Při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 1/2012-36 ze dne 3.4.2012).
22. V posuzované věci byla žalobci podle § 29 zákona o evidenci tržeb ve spojení s § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky jako úhrnný trest uložena pokuta ve výši 17 000 Kč. Výši sankce prvostupňový správní orgán odůvodnil na str. 12 až 14 prvostupňového rozhodnutí, kde nad rámec zákonných kritérií (§ 37 zákona o odpovědnosti za přestupky) hodnotil jako polehčující okolnost skutečnost, že se jedná o první žalobcovo porušení povinností dle zákona o evidenci tržeb žalobcem; naopak jako přitěžující okolnost zohlednil to, že se žalobce svým jednáním současně dopustil dvou různých přestupků, což zvyšuje závažnost jeho protiprávního jednání. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na veřejně dostupnou informaci o výši ukládaných pokut v obdobných případech, podle níž je průměrná výše pokuty ve správním řízení 15 000 Kč). V rámci odůvodnění výše uložené pokuty se žalovaný zabýval i v žalobě namítanými okolnostmi – první přestupek žalobce a splnění povinnosti podle § 25 odst. 1 a 2 zákona o evidenci tržeb; skutečnost, zda byl zaměstnanec žalobce zaneprázdněn vařením, není v tomto ohledu relevantní, neboť je na žalobci, aby zajistil dostatečné personální zabezpečení provozu jeho podnikání tak, aby nedocházelo k porušování právních povinností. Zdejší soud tak považuje odůvodnění výše uložené pokuty prvostupňovým správním orgánem a žalovaným, i s ohledem na skutečnost, že žalobce tyto závěry v žalobě nijak věcně nezpochybňuje, za dostatečné a neshledává uloženou pokutu nezákonnou.
23. Pokud jde o námitku likvidačnosti uložené pokuty, která je v zásadě shodná s námitkou uplatněnou žalobcem v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a žalobce ji ponechal zcela v obecné rovině (žalobce vůbec neuvádí, v čem údajná likvidačnost pokuty má spočívat), zdejší soud se plně ztotožňuje s jejím vypořádáním žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 8 (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 119/2005-118 ze dne 27.7.2007).

24. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

25. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13.2.2020

David Raus v.r.
předseda senátu